

Uskon vihollinen

Sanan hallussa, sp 17.6.2007

Victoria Boyson: The Enemy is After Our Faith

Uskon, että pahin varas meidän uskonvaelluksemme keskellä on epäusko. Kun epäuskon henki alkaa hallita sydämiä ja mieliä, Jumala ei voi antaa meille niitä ihmeellisiä, yliluonnollisia siunauksia, joita hän haluaisi antaa. Hänen käsittämättömät siunauksensa ja ihmeensä menevät meiltä sivu suun tämän petollisen hengen takia.

Jumala etsii uskovia, jotka katsovat olosuhteitansa uskon silmin - ihmisiä, jotka kykenevät kaikista vaikeuksista huolimatta luottamaan siihen, mitä Jumala voi kaikissa tilanteissa tehdä. Hän myös etsii ihmisiä, jotka osaavat rohkaista Kristuksen ruumiin jäseniä muistuttamalla heitä Jumalan suuruudesta.

Haluatko olla yksi niistä, jotka tuovat Jumalan näkökulman esille hänen kansansa keskellä?

Eri henki

Ihminen, jolla on vahva usko, on harvinaisuus. Joka tilanteessa tuntuu löytyvän aina viisi kielteistä mielipidettä yhden positiivisen vastapainoksi. Oletko huomannut, kuinka paljon helpompaa on nähdä asioiden kielteiset puolet? Negatiivinen vaihtoehto näyttää olevan melkein aina todennäköisempi. Ympärillä olevat olosuhteet huutavat meille tappiota. Mutta jos pysähdymme kuuntelemaan Jumalan sydäntä asiassa, me näemme asian toisessa valossa. Huomaamme, että kaikki ei ole menetetty, vaan hänellä on suunnitelma, miten kääntää asia meidän eduksemme (*Minulla on omat suunnitelmani teitä varten, sanoo Herra. Minun ajatukseni ovat rauhan eivätkä tuhon ajatuksia: minä annan teille tulevaisuuden ja toivon. Jer.29:11*).

Raamatusta nousee esiin kaksi myönteisesti ajattelevaa henkilöä: Joosua ja Kaleb. Neljännen Mooseksen kirjan luvuissa 13 ja 14 kerrotaan, kuinka Mooses lähetti kaksitoista miestä Luvattuun maahan katsomaan, millainen se oli, ja tuomaan selvitys asiasta hänelle ja israelilaisille. Kaksitoista miestä lähti matkaan, mutta vain kahdella oli samanlainen näkemys kuin Jumalalla. Kaleb ja ystävänsä Joosua näkivät, että maa oli hyvä, ja he halusivat mennä ottamaan sen haltuunsa. Olihan siellä kyllä jättiläisiäkin, mutta he tiesivät, että heidän Jumalansa olisi jättiläisiä vahvempi. Valitettavasti muiden vakoilijoiden näkökanta oli vastakkainen heidän näkemyksilleen.

Muut kymmenen kielteisen kannan ottanutta vakoojaa näkivät vain ne esteet, jotka olivat heidän ja Luvattun maan välissä. He eivät uskoneet, että Jumala olisi suurempi kuin vallitsevat olosuhteet. He sanoivat: *Emme me pysty käymään sen kansan kimppuun. He ovat vahvempia kuin me (4.Moos.13:31). Mutta Kaleb tynnytteli sitä ja huusi: "Me hyökkäämme sinne heti ja otamme maan haltuumme! Me pystymme siihen!" (4.Moos.13:30).*

Mutta vaikka parhaansa yritti, Kaleb ei kyennyt kääntämään kansan mieltä, joka kuunteli muiden vakoojien pessimistisiä puheita - he kieltäytyivät uskomasta häntä. Nuo toiset jatkoivat huonojen uutisten kertomista israelilaisten keskuudessa ja sanoivat maasta, jota olivat vakoilleet: *Maa, jota kävimme tutkimassa, vie hengen niiltä, jotka sinne asettuvat (4.Moos.13:32).*

Sinä päivänä kaikki puhkesivat itkuun ja valittivat huonon tilanteensa takia. He nurisivat Moosesta vastaan ja olivat valmiita luovuttamaan, jopa kuolemaan toivottomuutensa tähden. He parkuivat: *Kunpa olisimme saaneet kuolla Egyptissä! Kunpa edes saisimme kuolla täällä autiomaassa! Miksi Herra vie meidät tuohon maahan? Me kaadumme taistelussa, ja naiset ja lapsemme joutuvat vihollisen saaliiksi! (4.Moos.14:2-3).*

Me tiedämme toki, että Jumala ei vienyt heitä erämaahan kuolemaan, vaan pikemminkin antaakseen heille suuren voiton. Mutta ne monet huonot uutiset, joita he olivat kuulleet, saivat heidän toivonsa

jonka he olivat asettaneet Jumalaan, raukeamaan tyhjiin. Heidän uskonsa oli varastettu heiltä! Sananlaskuissa sanotaan: *Pitkä odotus [engl. rauennut toivo] tekee sydämen sairaaksi (Sananl.13:12 KR33)*. Epäuskon henki oli ryöstänyt näiltä ihmisiltä heidän uskonsa Jumalaan ja aiheuttanut sen, että he kompastelivat ja kapinoivat Jumalaa vastaan.

Näemme tänä päivänä vastaavia taisteluita, kun kielteiset ja myönteiset ihmiset nousevat toisiaan vastaan ja taistelevat Jumalan ihmisten sydämistä ja mielistä. Ne joilla on positiivista kerrottavaa, ne jotka taistelevat saadakseen julistaa Jumalan hyvydestä, ovat järkyttävän pahasti vähemmistössä. Mutta mikä ihmeellinen sanoma heillä onkaan tuotavana Jumalan kansalle! He ovat niitä, joilla on julistettavanaan tosi evankeliumi, mikä on suomeksi *hyvä sanoma*.

Onpa tilanteemme hyvä tai huono, meidän tulee pitää usko Jumalaan ja tietää, että hän on ohjaimissa. Jokainen este, mitä tiellämme on, on Jumalalle vain yksi uusi tilaisuus osoittaa, miten paljon hän rakastaa meitä ja mihin hän pystyy. Voimme luottaa häneen! Olipa tilanne kuinka huono tahansa, hän on aina olosuhteita suurempi. Sano hänelle, että tilanne on mahdoton ja hän virnistää suu korvia myöten, pyyhkäisee mahdottomuudet tieltään ja jättää meidät ihmettelemään suu auki. Kuinka me saatoimme hetkeäkään ajatella, että tilanne olisi mahdoton? *Jumalalle on kaikki mahdollista (Matt.19:26)*.

Ei Kaleb ollut tyhmä. Hän pystyi kyllä ymmärtämään, että taistelu maan asukkaita vastaan ei tulisi olemaan helppo. Hän näki jättiläisiä, mutta hänellä oli myös ilmestystietoa siitä, kuinka suuri hänen Jumalansa oli. Hän sanoi: *Te ette saa kapinoida Herra vastaan! Älkää myöskään pelätkö sen maan asukkaita, meille he ovat pelkkä suupala. Heidän jumalansa ovat hylänneet heidät, mutta meidän kanssamme on Herra. Älkää siis pelätkö heitä! (4.Moos.14:9)*.

Hurskas petos

Jotkut ihmiset voivat tulla meidän keskuuteemme ja näyttää hyvinkin hurskailta, mutta tosiasiasa viholainen on lähettänyt heidät lannistamaan Jumalan ihmisiä. Heidän omasta mielestään heillä on erityisen syvä näkemys siitä, miten huonossa jamassa asiat ovat. Mutta Jumalan tapa ei ole näyttää meille tilannetta huonona ilman että hän samalla paljastaa sitäkin voimallisemmin, kuinka hän aikoo hoitaa homman kotiin.

Taivaallisten uutisten tuojat esittävät vaikeudet Jumalan näkökulmasta. He näkevät Kristuksen valon jopa niissä ongelmissa, jotka heitä kohtaavat, ja tietävät, että Herran suosio seuraa heitä. He eivät harhaudu pelon takia reitiltä, vaan he antavat uskon johdattaa.

Emme ymmärrä, kuinka meidän kielteiset mielipiteemme vaikuttavat Jumalaan - kuinka meidän epäuskomme loukkaa häntä. Hän ei ole paha, hän on hyvä ja lempeä. Ja hän haluaa, että me uskomme ja luotamme hänen hyvyteensä. Jos me johdatamme ihmisiä luulemaan, että hän on jotenkin paha tai että hän ei hallitse tilanteita, me saamme heidät kompastelemaan ja menettämään toivonsa. Niin tehdessämme joudumme Jumalan tuomion alle aivan kuten ne kymmenen vakoojaa, jotka saivat israelilaiset kapinoimaan Jumalaa vastaan.

Jumala tuomitsi israelilaiset heidän kapinointinsa vuoksi, mutta hänen tuomionsa, joka koski noita kymmentä "huonojen uutisten" kertojaa, oli vielä paljon ankarampi:

Mutta ne miehet, jotka Mooses oli lähettänyt tutkimaan Kanaaninmaata, kuolivat Herran lyöminä, koska he olivat yllyttäneet kansan kapinoimaan Moosesta vastaan puhumalla pahaa Herran lupaamasta maasta. Niistä miehistä, jotka olivat käyneet tiedusteluretkellä, jäivät eloon vain Joosua, Nunin poika, ja Kaleb, Jefunnen poika. 4.Moos.14:36-38.

Tuhannet ihmiset kuolivat erämaahan niiden kielteisten vaikutteiden vuoksi, joita nuo kymmenen miestä olivat levittäneet.

Kun Jumala näki, että häntä kohdeltiin halveksuvasti (ks.4.Moos.14:22-23), hän suuttui israelilaisiin perin juurin. Heidän epäuskonsa ja keskittymisensä olosuhteisiin oli saanut heidät loukkaamaan

syvästi Jumalaa.

Toisaalta Kaleb oli asenteillaan miellyttänyt Jumalaa. *Vain palvelijallani Kalebilla on toisenlainen henki, ja hän on aina uskollisesti seurannut minua. Siksi minä vien hänet siihen maahan, jossa hän kävi, ja hänen jälkeläisensä saavat ottaa sen omakseen (4.Moos.14:24).*

Jumala on mieltynyt ihmisiin, jotka luottavat häneen. Jos hän on näyttänyt sinulle Luvattun maan, silloin sinun on syytä uskoa, että hän johdattaa sinut lupausten toteutumiseen. Meidän on syytä ottaa kiinni jokainen ajatus, sana tai uutinen, joka yrittää nostaa itsensä sen yläpuolelle, mitä Jumala on sanonut. Jos Jumala on sanonut, että kykenet tekemään jotakin, silloin sinä tulet sen tekemään!

Varoitus epäuskoa vastaan

Jumala vertaa epäuskon syntiä kapinointiin (ks.Hepr.3). En ole koskaan joutunut katumaan, että olen luottanut Jumalaan, ei silloinkaan, kun asiat eivät ole menneet odotetusti. Olen kyllä joutunut katumaan, jos en ole uskonut häneen. Meidän epäuskomme loukkaa Jumalaa, jopa niin paljon, että hän viittaa sen yhteydessä paatuneeseen sydämeen (Hepr.3:15).

*Ketkä tekivät näin: kuulivat mutta nousivat kapinaan? Kaikki ne, jotka Mooseksen johtamina olivat lähteneet pois Egyptistä. Keille Jumala oli vihoissaan neljäkymmentä vuotta? Niille, jotka lankesivat syntiin ja joiden ruumiit sitten jäivät autiomaahan. Keille hän vannoi, etteivät he pääse hänen lepopaikkaansa? Niille, jotka eivät totelleet. **Huomaamme näin, että perillepääsyn esti epäusko.** Hepr.3:16-19 (korostus kirjoittajan).*

Monet Israelin kansalaiset eivät päässeet Luvattuun maahan epäuskonsa tähden. He saivat nähdä ihmeitä, joita Jumala oli tehnyt aiemmin ja olivat kuulleet Jumalan sanoja, joita profeetat olivat heille puhuneet. *Heille ei kuitenkaan ollut mitään hyötyä sanasta, jonka he kuulivat, koska he eivät sitä uskoneet eikä se näin sulautunut heihin (Hepr.4:2).* Heidän epäuskonsa johti heidät tottelemattomuuteen Jumalaa kohtaan - se vei heidät syntiin.

Me kunnioitamme Jumalaa, kun uskomme häneen. Hän ottaa asian hyvin henkilökohtaisesti ja syystä. Jos meillä on todellinen henkilökohtainen suhde hänen kanssaan, me tunnemme hänet silloin uskollisena ja totuudellisena (Ilm.19:11). Meidän uskomme Jumalaan onkin oleellinen osa meidän jumalasuhdettamme. *Älä anna epäuskon estää sinua antamasta sydäntäsi hänelle kokonaan ja ottamasta vastaan kaikkea, mitä hänellä on varattuna sinua varten.*

Rukoile kanssani:

Rakas Isä; anna anteeksi, etten ole luottanut sinuun täydellisesti, anna anteeksi minun uskon puutteeni ja ne epäuskoiset sanat, joita olen puhunut. Auta minua olemaan Rohkaisija kansasi keskellä. Haluan, että voit olla minuun tyytyväinen, auta siis minua seuraamaan sinua kokonaisella sydämellä. Jeesuksen nimessä, amen.

Victoria

Victoria Boyson, Inc. © 2007

www.boyson.org